

fra Restriktionerne og lade Forholdene være frie, som de har været tidligere; men dersom vi ikke vil tilvejebringe fuldstændig kaotiske Tilstande, er det nødvendigt, at vi endnu en Tid opretholder Regulering af Huslejen, og vi maa saa haabe paa, naar den Periode er forløbet, i hvilken Løven skal gælde, at vi saa har faaet bygget saa meget, at vi kan se Vejs Ende til at komme ind i friere Forhold. — Jeg anbefaler, som sagt, at man stemmer for de af Flertallet stillede Ændringsforslag, og jeg fraaader at stemme for Mindretallets Ændringsforslag.

Ordføreren (Simonsen): Jeg kan ikke anerkende den Maade, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt brugte Statistikken paa, og det samme gælder det ærede Medlem Hr. Slebsager, som var Ordfører for Venstre. Hvad jeg har fremdraget, og hvad Statistikken viser, det er, at der ikke i Odense er nogen som helst Fremgang i Byggeriet at spore, efter at Restriktionerne er ophævet, og man er gaaet over til Frihed; tværtimod, det synes snarere, at det er mindre. Det staar fast. Og Sammenligningen med Aarhus kan ikke gøres; dér er Forskellen kommet af helt andre Grunde; dér skal man se, hvorledes Forholdene er ved Bygrænserne, hvorledes Grundforholdene er og meget andet. Forskellen i Byggeriet i Aarhus indtræder med Ændringen af Lovbestemmelserne om Tilskuddet; i Aarhus er Befolkningens økonomiske Tilstand saaledes, at dér sporer man en Forandring uden Hensyn til Restriktionerne og Boliglovgivning. I 1921—22 blev der i Aarhus opført langt flere Lejligheder end i Odense, da var man oppe paa et Tal af 398. Men saa ændrede man Tilskudsbestemmelserne, og saa kom Forandringen. Men det, der skulde paavises, var Forskellen i Odense, før og efter at man ophørte med Anvendelse af Boliglovgivningen dér; og dér viser Tallene klart, at der intet som helst er i de Herrer's Udtalelse om, at Boliglovgivningen hemmer Byggeriet og hindrer, at der bliver opført Bygninger. Det er det, som staar fast; det kan man ikke komme bort fra.

Jeg skal ikke beskæftige mig med det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt som Frihedsforkæmper, det er en Rolle, som vilde blive lidt for morsom, hvis man skulde forfølge den i sine Konsekvenser, men jeg vil blot gøre opmærksom paa det ejendommelige i, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt her staar og tager skarp Afstand fra sit eget Parti og den Betænkning, han selv har været med til at skrive under paa.

Thi det var faktisk det, der skete: det ærede Medlem tager ret skarpt Afstand fra enkelte Punkter; som der er stillet Ændringsforslag om af hans Parti, og i øvrigt tager det ærede Medlem gennem sine Udtalelser Afstand fra adskillige af de Synspunkter, som hans eget Parti har anlagt.

Jeg tror, jeg tør sige, at hvis f. Eks. det konservative Partis ærede Ordfører Hr. Johannes Lou kunde og skulde være ganske ærlig for sit eget Vedkommende . . . (*Johannes Lou:* Det er jeg altid!) — det kan have sine Vanskeligheder —, saa vilde det ærede Medlem privat indrømme, at det i Virkeligheden er nødvendigt at vedtage Flertallets Forslag for Provinsernes Vedkommende, og at det vilde være uforsvarligt ikke at gøre det. Der kan naturligvis ikke bevises noget om det, men det Kendskab, jeg har til det ærede Medlem, lader mig faa den Opfattelse, at hvis man kunde tvinge ham til at være fuldstændig ærlig, saa vilde han sige, at Flertallet havde Ret, og at man kunde ikke nøjes med mindre; og hvis det stod til det ærede Medlem, er jeg ogsaa sikker paa, at Flertallets Forslag vilde blive gjort til Lov. Den Tro har jeg til det ærede Medlem.

Det viser sig jo, at det ærede Medlem Hr. Slebsager og det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ræsonnerede angaaende Aagerparagraffens Anvendelse i Odense paa den Maade, som jeg antydede, at nogen muligvis vilde gøre; det er, som jeg sagde før, nærliggende at ræsonnere saadan. Men derfor var det netop, jeg pegede paa Manglerne ved Aagerparagraffen, at den i en Masse Tilfælde hindrede Folk i at gaa til Retten og søge Nedsættelse i Huslejen, fordi de var bange for Repræssalier fra Grundejerne; man turde ikke benytte denne Paragraf; og hvor udmærket den end nok kan virke i Tilfælde af, at det er modige Folk, der siger: Vi sætter alt ind paa at faa vor Ret, saa er den alligevel utilstrækkelig og kommer til at virke hemmende, hvor den skulde virke fremmende paa et retfærdigt Huslejeniveau i Tilfælde af, at et Huslejeniveau er for højt.

Der blev nævnt, at Grundejerne havde erklæret sig villige til at lægge en Dæmper paa de Menneskevenner, der kunde være indenfor Grundejernens Kreds; og deres gode Villie maa man vel tro paa, naar de selv siger det, men ellers kan man ikke tillægge dette Tilbud nogen Betydning. Thi for det første er det ikke sikkert, at de allerførste Spekulanter er Medlemmer af Grundejerforeningen, og saa faar Tilbudet ingen Indflydelse, men dernæst kan de jo melde